

РЕШЕНИЕ

№ 2526

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **576** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, чрез юрк. Ц. В., срещу Решение № 4589 от 30.11.2022 г., постановено по НАХД № 984/2022 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 136-ти състав.

С обжалваното решение е отменен Електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 5077154/2021 г., издаден от СДВР, с който на Х. И. П. на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение. Релевирани са доводи, че въззивният съд неправилно и необосновано е приел, че от събраните по делото доказателства не се установява твърдяното ограничение на максимално разрешената скорост в конкретния пътен участък, респективно, че липсва описание на извършеното нарушение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Х. И. П., представляван от адв. Т., моли съда да отхвърли касационната жалба като неоснователна и недоказана, като остави в сила поставеното от СРС решение. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за правилност и обоснованост на решението на СРС.

Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав, след като обсъди

събраните по делото доказателства и становището на страните, приема за установено от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК е от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу електронния фиш, не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 08.07.2021 г., служители на СДВР, установяват, че в [населено място], по [улица], „Екобулсорт“, с посока на движение от [населено място] към [улица], товарен автомобил марка „Пежо“ модел „Партнер“, с рег. [рег.номер на МПС], при ограничение на скоростта – 50 км/ч, се е движил с 85 км/ч или с превишена скорост от 35 км/ч, заснето с автоматизирано техническо средство мобилна система за видеоконтрол TFR1-M 509. Въз основа на тези данни е издаден ЕФ Серия К № 5077154/2021 г. от СДВР, в който записано, че собственик на автомобила и субектът на който се налага глоба е Х. И. П., но в качеството на законен представител на „Консулт Транс Ауто“ ООД.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че издаденият електронен фиш отговаря частично на законовите изисквания, визирани в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, но описанието на нарушението е неясно и непълно относно това по какъв начин е било обозначено ограничението на скоростта, респективно какъв пътен участък обхваща същото. Въз основа на събраните по делото гласни доказателства – показанията на свидетеля П. Г., твърдящ, че в конкретния пътен участък липсва ограничение на скоростта и предвид липса на доказателства в тази насока, СРС е формирал извод за недоказаност на вмененото във вина на Х. И. П. административно нарушение.

На следващо място с оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства, СРС е приел, че от издадения електронен фиш не следва категоричен извод дали наказаният субект е физическото лице - Х. И. П. или юридическото лице - „Консулт Транс Ауто“ ООД, представлявано от Х. И. П.. Прието е, че непрецизно административнонаказващият орган е приложил нормата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, а именно при индивидуализиране на нарушителя не е посочено по недвусмислен начин кое в случая е санкционираното лице – дали физическото лице е административно наказано или юридическото, в качеството му на собственик на автомобила. Прието, че по този начин не може да бъде определен с точност адресатът на електронния фиш.

Решението е неправилно.

Установява се, че при издаване на процесния електронен фиш са спазени изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочени са датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респективно разрешената скорост в пътния участък. Налице е правна квалификация на нарушението и приложимата санкционна разпоредба.

Процесното нарушение, съставляващо превишение на максимално допустимата скорост на движение в населено място от 50 км/ч, при липса на друга такава, установена с пътен знак, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, вр. ал. 2 от същия закон, е констатирано чрез използване на техническо средство за измерване на скорост – мобилна система за видеоконтрол TFR1-M 509. В случая е съставен нарочен протокол

за позициониране и използване на последната, от която е видна обективираната в електронния фиш фактическа обстановка – време (на 08.07.2021 г., и място ([улица], „Екобулсорт“), съвпадащи с тези на извършване на нарушението. Отражено е и ограничението на скоростта от 50 км/ч, както и липсата на друго такова, въведено с пътен знак, действащ в този пътен участък. Поради това неправилно въззивният съд е приел, че описанието на нарушението е неясно и непълно относно начина на обозначаване на ограничението на скоростта, респективно какъв пътен участък обхваща същото.

Не се споделят от настоящия касационен състав и мотивите на СРС относно субекта на административнонаказателната отговорност. В случая е безспорно установено, че автомобилът, с който е извършено нарушението, е собственост на юридическо лице. Съгласно чл. 188, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. По делото не се спори, че към процесната дата собственик на същото е „Консулт Транс Ауто“ ООД, с управител Х. И. П., което се установява от приложената с преписката справка и при справка в Търговски регистър при Агенция по вписванията. Не са представени доказателства, а и не се твърди, че друго лице е управлявало автомобила в посоченото в електронния фиш време и място. Поради това правилно е санкциониран законният представител на юридическото лице – собственик на моторното превозно средство, като е налице конкретно отбелязване в електронния фиш, че отговорността му е ангажирана именно в това му качество. Поради това не се споделят от съда изводите на СРС, че е налице неяснота относно личността на санкционирания субект, още по-малко обуславяща извод за нарушаване правото му на защита.

В случая процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба по чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването мобилната видеосистема, тъй като същата е преминала съответната проверка, за което пред СРС са представени съответните доказателства.

При така изложеното неправилен се явява изводът на въззивния съд за незаконосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на Х. И. П.. По делото се установява по несъмнен начин, въз основа на представената разпечатка от видеоклип, заснет чрез автоматизирано техническо средство, че на 08.07.2021 г. автомобилът, собственост на представляваното от П. дружество, се е движел със скорост от 85 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч в населено място съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Превишението на максимално допустимата скорост е с 35 км/ч и попада в санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, която е приложена с процесния ЕФ.

По гореизложените съображения обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон. Тъй като делото е изяснено от фактическа страна, а осъществяването на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е безспорно установено, следва да се приеме, че административнонаказателната

отговорност на от Х. И. П. е законосъобразно ангажирана на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 вр. чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, като наложената санкция е в минималния размер, определен с посочената разпоредба. Поради това процесното НП следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80.00 лв. (осемдесет лева).

Воден от горното, Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4589 от 30.11.2022 г., постановено по НАХД № 984/2022 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 136-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия К № 5077154/2021 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, с който на Х. И. П., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400.00 лв. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Х. И. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.